

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369965952/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

hun med nedslagne Blikke paa en ret nærgaaende Maade udspurgte de Herrer, der kom ud for hende, stadig bevarende en vis uforskammet Mine, medens hun forhørte dem. Man vilde undertiden slet ikke ane, at hun talte med nogen — saa fornem-ligeegyldig saa' hun ud — hvis ikke hendes Spørgsmaal var faldne punktvis som en prikkende Telegrafnaals Slag.

Margrete tænkte: »Nu staar hun dér og bævner sig paa Mandfolkens hele Slægt ved at foragte dem, imedens hun dog giver sig i Lag med dem. Og de — hvor vil de tale med hende? Ja, hun er en Dame, der har læst alle Bøgerne, man skal kende, og Artiklerne, man skal have sin Mening fra, og maaske endda *Rigsdagstidende* — hun ser ud dertil. Det finder de naturligvis ganske morsomt — især saadanne Bedemænd som disse Rigsdagsherrer. Men jeg — nej, jeg kunde aldrig være saa interesseret som hun.«

Det var især gennem *Rigsdagstidende*, at Margrete havde naact denne Erkendelse. Hun havde i de Uger, hvori Rigsdagen havde været samlet, gjort de hæderligste Forsøg paa at komme igennem de Bunker af aflange tættrykte løse Ark,

der ophobede sig paa Johans Bord. Men det var hende umuligt at udholde Læsningen, og da Johan havde bragt hende en Finanslov, havde hun ganske opgivet Ævret, saa uforstaaeligt syntes hende dette med Tal og atter Tal prangende Hæfte, hvortil endnu var knyttede Anmærkninger saa tykke som en Bibel. Det en Finanslov! Mon der var nogen, som læste dette? Ialtfald troede hun just ikke, at Johan stak synderligt dybt i den Materie. Han sagde ogsaa selv, at det Finansielle laa ikke for ham. Og nu hørte hun ham og Mathilde og Skolelæreren ivrigt prædike over, at nogle Højskoler ikke stod paa Finansloven.

Men Klokken var tre Kvarter over ni, og endnu ingen Fører.

Hun spørger sagte Johan, om de ikke skal gaa tilbords, maaske kommer den store Mand ikke. Dog Johan fraraader dette bestemt; forresten aner han ikke, hvad Klokken er, og da hun hentyder til Selskabets lidt træge Stemning, ser han ganske forbløffet ud: han synes tværtimod, det gaar saa udmærket, og er overbevist om, at Gæsterne morer sig fortræffeligt.